

Asia: VN/10164/2019

Lausuntopyyntö vaativan sijaishuollon uudistamistyöryhmän ehdotuksesta hallituksen esitysluonnokseksi lastensuojelun vaativaa sijaishuoltoa koskevaksi lainsäädännöksi

Lausunnonantajan lausunto

1. Esitetään lisättäväksi uusi 2 momentti pykälään 4 a § Lapsen oikeus tasapainoiseen kehitykseen ja hyvinvointiin. Selkiyttääkö ehdotus lapsen kasvatuksen, valvonnan ja huolenpidon sekä perusoikeuksiin rajoavien rajoitusten rajanvetoa? Jos ei, miten säännöstä tulisi muuttaa?

Kyllä selkiyttää ja lisäys on tarpeellinen.

2. Esitetään säädettäväksi lastensuojelun sosiaalityöntekijöiden asiakasmitoitus 35 lasta/sosiaalityöntekijä (13 b §). Mitä vaikutuksia näette ehdotuksella olevan?

Lastensuojelun sosiaalityö edellyttää laaja-alaista osaamista. Lapsen asioista vastaava sosiaalityöntekijä vastaa siitä, että lastensuojelun asiakkaana oleva lapsi saa tarvitsemansa palvelut ja tuen. Lapsen asioista vastaavan sosiaalityöntekijän rooli on keskeinen koko lastensuojeluasiakkuuden ajan. Sosiaalityöntekijä vastaa asioiden valmistelusta ja palveluiden suunnittelusta, valmistele tai tekee päätöksiä, huolehtii asiakassuunnitelmien laatimisen ja muun dokumentoinnin sekä valvoo sijaishuollon toteutumista ja laatua. Jotta lastensuojelun sosiaalityötä on mahdollista toteuttaa laadukkaasti, se edellyttää riittäviä resursseja. Enimmäisasiakasmäärän säätämällä sosiaalityöntekijän asiakasmäärää saadaan kohtuullistettua ja työn kuormittavuutta vähennettyä. Asiakastyöstä tulee hallittavampaa, sosiaalityöntekijällä on enemmän aikaa paneutua yksittäisen lapsen ja perheen asioihin, on mahdollisuus tavata lasta henkilökohtaisesti, on mahdollisuus ajantasaiseen dokumentointiin ja ylipäätään tutustua lapseen. Kohtuullinen asiakasmäärä parantaa työssäjaksamista, vähentää sosiaalityöntekijöiden vaihtuvuutta ja hakeutumista pois lastensuojelun sosiaalityöstä. On kuitenkin huomioitava, että lastensuojeluprosessin eri vaiheissa kohtuullinen asiakasmäärä on kuitenkin arvioitava työntekijäkohtaisesti, esimerkiksi huostaanoton valmisteluvaiheessa yksikin paljon vaativaa työtä (laajaa verkostotyötä) edellyttävän lapsen asia voi viedä täysin yhden sosiaalityöntekijän työajan.

3 a. Vastaavatko 15 §:n täsmennykset tätä tavoitetta?

Kyllä pääosin

3 b. Mitä käytännön vaikutuksia näette ehdotuksella olevan?

Valvira pitää hyvänä 15 §:n määrittelyltään epäselväksi jäävän ”viivytyksettä” käsitteen vaihtamista enemmän yhteistyötä, palveluintegraatiota paremmin edistävään sanamuotoon.

Lakiehdotuksen vaikutuksissa ei Valviran näkemyksen mukaan ole riittävästi otettu huomioon 15 §:n sekä sen 3. momentissa mainittujen 49 a ja 60 a §:ien vaikutusta palvelujen tuottamiseen kohdistuvaa lisäresursointitarvetta. Näiden velvoittavien palvelujen järjestäminen on suositeltavaa, mutta ilman lisäresursointia päihde- ja mielenterveys-palvelujen järjestämiseen on lopputulos hyvin todennäköisesti suboptimointia ja voi pahimmillaan heikentää eriarvoistavasti muiden alaikäisten vastaaviin palveluihin pääsyä tai niiden laatua.

4. Ehdotuksessa esitetään säädettävän lapsen sosiaalihuollon asian vireille tulosta voimassa olevan lastensuojeluasian vireille tulon sijaan. Tavoitteena on, että tämä vahvistaisi sosiaalihuollon palvelutarpeen arvioinnin ensisijaisuutta. Onko ehdotettu sääntely tarkoituksenmukainen asetetun tavoitteen kannalta?

Kyllä pääosin

Vapaamuotoiset huomiot kohdasta 4

-

5. Ehdotuksessa esitetään lastensuojelun asiakkuuden päättymisestä säätämistä. Mitä käytännön vaikutuksia tällä sääntelyllä olisi?

Tällä hetkellä voimassa olevassa lastensuojelulaissa ei ole erikseen säännöstä lastensuojeluasiakkuuden päättymistä, mikä on aiheuttanut sen, että asiakkuudessa "roikkuu" lainvastaisesti lapsia, jotka eivät tosiasiallisesti sinne kuulu. Tämä vääristää myös tilastoja. Asiakkuuden päättymistä koskeva pykälä selkiyttää tilannetta. Ehdotetun säännöksen mukaan "Perusteet lastensuojelun palvelujen ja tukitoimien tarpeen päättymisestä tulee kirjata lasta koskeviin asiakirjoihin ja antaa viipymättä tiedoksi lapselle, hänen vanhemmalleen, huoltajalleen tai muulle lapsen hoidosta ja huolenpidosta vastaavalle henkilölle." Olisiko syytä esityksen pykäläkohtaisissa perusteluissa tarpeen kuitenkin selventää tiedoksi antamisen sisältö, mikä asiakirja, sillä ehdotetun sanamuodon mukaan asiakkuuden päättymisestä ei tehdä päätöstä, vaan kirjaus lastakoskeviin asiakirjoihin.

Tällä hetkellä voimassa olevassa lastensuojelulaissa ei ole erikseen säännöstä lastensuojeluasiakkuuden päättymisestä, mikä on aiheuttanut sen, että asiakkuudessa "roikkuu" lainvastaisesti lapsia, jotka eivät tosiasiallisesti sinne kuulu. Tämä vääristää myös tilastoja. Asiakkuuden päättymistä koskeva pykälä selkiyttää tilannetta. Ehdotetun säännöksen mukaan "Perusteet lastensuojelun palvelujen ja tukitoimien tarpeen päättymisestä tulee kirjata lasta

koskeviin asiakirjoihin ja antaa viipymättä tiedoksi lapselle, hänen vanhemmalleen, huoltajalleen tai muulle lapsen hoidosta ja huolenpidosta vastaavalle henkilölle." Valviran näkemyksen mukaan syytä esityksen pykäläkohtaisissa perusteluissa tarpeen kuitenkin selventää tiedoksi antamisen sisältö, mikä asiakirja, sillä eh-dotetun sanamuodon mukaan asiakkuuden päättymisestä ei tehdä päätöstä, vaan kirjaus lastakoskeviin asiakirjoihin.

6 a. Arvioitko ehdotetun säädöksen johtavan käytännössä avohuollon palvelujen kehittämiseen?

Kyllä pääosin

6 b. Miten arvioitte tämän tavoitteen toteutuvan ehdotetun säännöksen avulla?

Hyvää ehdotuksessa on se, että tehostetun avohuollon tukitoimi voi olla moniammatillista kuntouttavaa tukea myös lapsen kotona. Pohdittavaksi jää, mitä uutta tehostettu avohuollon tukitoimi tuo mukanaan, mitä ei jo voimassa olevien 34 ja 36 §:n perusteella voida tarjota.

7. Sijaishuoltopaikan valintaa koskevaa sääntelyä ehdotetaan täsmennettävän. Sijaishuoltopaikan valinnassa tulisi aina arvioida yksilöllisesti lapsen etu, lapsen tarpeita vastaava kuntoutuksellinen osaaminen ja lapsen varhaiskasvatuksen, perusopetuksen ja muun opetuksen sekä siihen tarvittavan tuen varmistaminen. Millaisia vaikutuksia näette ehdotetulla sääntelyllä olevan sijaishuoltopaikan valintaan ja sitä koskevaan päätöksentekoon? Onko pykälän sääntely asetettujen tavoitteiden näkökulmasta riittävä?

Sijaishuoltopaikan valintaa koskevan sääntelyn täsmentäminen tärkeää. Selvää on, että sijaishuoltopaikka tulee valita siten, että sijaishuoltopaikka kykenee mahdollisimman hyvin vastaamaan lapsen hoidon ja huolenpidon tarpeisiin ja huostaanoton perusteena oleviin tuen tarpeisiin. Ongelmana on lapsen tarpeita vastaavan sijaishuoltopaikan löytyminen. Lapsi ei voi jäädä odotta-maan tarpeitaan vastaavaa sijaishuoltopaikkaa pitkiksi ajoiksi, vaan sijaishuol-topaikka täytyy järjestyä nopeasti. Lopputuloksena voi olla se, että lapsi sijoite-taan sillä hetkellä vapaana olevaan paikkaan, vaikka se ei vastaisikaan lapsen tarpeita. Lastensuojelulain 14 §:ssä säädetään moniammatillisen asiantunte-muksen turvaamisesta lapsen asioista vastaavalle sosiaalityöntekijälle mm. huostaanottoa ja sijaishuoltoa koskevien asioiden valmistelussa. Valviran näkemyksen mukaan olisi hyvä korostaa, että moniammatillista asiantuntemusta tulee hyödyntää myös sijaishuoltopaikan valinnassa.

8. Lapsen sivistyksellisten oikeuksien toteutumisen tukemista ehdotetaan vahvistettavan erityisesti sijaishuollon aikana (49 a §, 50 §, 52 a §, 57 § ja 60 d §). Miten ehdotettu sääntely vastaa lapsen sijaishuollon aikaiseen tuen tarpeeseen perusopetuksen ja toisen asteen tutkinnon suorittamisessa?

Toisen asteen tutkinnon suorittamisen mahdollisuudesta ei ole mainintaa missään em. pykälissä.

50 §:n yksityiskohtaisissa perusteluissa todetaan ... perusopetuksen ja muun opetuksen - ei ole mainintaa toisen asteen tutkinnon suorittamisesta.

60 d §:n perusteluissa mainitaan vain myös ... mahdollisuus perusopetuksen suorittamiseen.

Sääntely ei vastaa lapsen sijaishuollon aikaiseen tuen tarpeeseen toisen asteen tutkinnon suorittamisessa.

9 a. Onko 49 a §:n sääntely vaativasta sijaishuollosta tarkoituksenmukainen ja toteutettavissa käytännössä?

Ei pääosin

9 b. Mitä käytännön vaikutuksia ehdotuksella olisi?

HE:n luonnoksen mukaisia lain 49 a §:n 2 momentin a sekä c-e kohtien mukaisia toiminnallisesti integroitua vaativan sijaishuollon palvelujen voidaan tuottaa myös yksityisinä sosiaalipalveluina, joihin sovellettaisiin lakia yksityisistä sosiaalipalveluista (922/2011).

Sospa-lain mukaan palvelujen tuottajalla tulee olla lupa ympärivuorokautisen sosiaalipalvelun tuottamiseen. Koska kyse on uudesta palvelusta (palveluala), tulee lupaviranomaisten määrittellä yksityisten sosiaali- ja terveydenhuollon palvelujen antajien rekisteriin (Valveri) oma palvelualansa, johon uusi palvelu rekisteröidään.

Samassa yhteydessä lupaviranomaisten tulee arvioida ja määrittellä ne toimintaedellytykset (kriteerit), joiden tulee täytyä, jotta lupa vaativan sijaishuollon palvelujen tuottamiseen voidaan myöntää. Lupaviranomaisen näkökulmasta arvioituna vaativaa sijaishuoltoa koskevan säädösten valmistelussa tulisi pitää mielessä se, mitkä ovat ne palvelun tuottamiseen toimintaedellytykset (toimitilat, henkilöstön määrä ja osaaminen), joiden tulisi täytyä, jotta lupa voitaisiin myöntää.

HE:n luonnoksen mukaan laitosten lupaharkinnassa tulisi kuitenkin osoittaa, että vaadittu integroitu palvelu ja siihen liittyvä osaaminen on tosiasiaa mahdollista järjestää laitoksessa.

Toimintaedellytysten arvioinnin näkökulmasta HE:n luonnoksen nykyinen kirjaus on niukka ja sitä olisi syytä avata tarkemmin.

Tällä hetkellä muutamalla yksityisellä palvelujen tuottajalla on tällä hetkellä lupa toimintayksiköihin, joissa on yhdistetty lastensuojelun sijaishuolto ja nuorten päihdepalvelut tai kehitysvammahuollon palvelut. Lain muutosta koskevan esityksen mukaan näiden toimintayksikköjen luvat oletettavasti tulevat uudelleenarvioitua.

Ilman täydentävää valmistelua integraation toteutus jää liiaksi paikallisen soveltamisen varaan ja lopputulos on kirjava ja hankaloittaa Valviran näkemysten mukaan valvonnan toteuttamista. Lainsäädännön valmistelussa on painottunut varmasti perustellusti lastensuojelullinen näkökulma, mutta vaativan sijaishuollon uudistamistyöryhmän kokoonpanossa ei alun perin ollut esimerkiksi lasten ja nuorisopsykiatrisen hoidon edustusta ja tältä osin valmistelu ei vaikuta sisällöllisesti riittävältä. Ilman säädösten lisävalmistelua, esimerkiksi asetuksen kautta, ei yhdenvertaista toteutusta todennäköisesti ole esitettyssä aikataulussa mahdollista saavuttaa. Myös monen tyyppisten vaativaa sijaishuoltoa toteuttavien laitosten resursointiin tulee antaa tarkemmat kriteerit, 60 § 1 momentin muotoilu ”..oltava käytettävissään riittävä...” on tulkinnanvarainen. Valvira katsoo, että 49 a ja 60 §:ää on täsmennettävä ja täydennettävä.

10. Selkeyttääkö ehdotettu muotoilu erityisen huolenpidon jakson hoidollista ja kuntouttavaa sisältöä?

Kyllä

Vapaamuotoiset huomiot kohdasta 10

-

11 a. Vastaako ehdotettu muotoilu näihin tavoitteisiin?

Kyllä

11 b. Millaisia vaikutuksia erityisen huolenpidon jakson pidentämisellä olisi?

Vaikutukset ovat esityksen mukaisesti kuntouttavat.

12. Erityisen huolenpidon jakson päätöksenteko: Millaisia vaikutuksia olisi nykyisen päätöksentekorakenteen (30 + 60 vrk) muuttamisella siihen, että jatkossa yksi päätös mahdollistaisi enimmillään 90 vuorokauden erityisen huolenpidon jakson ja sen jälkeen tarvittaessa enimmillään toisen 90 vuorokauden jakson?

Päätöksenteko helpottuu mahdollisen tarvittavan jatkopäätöksen osalta. Ny-kyisessä 30+60 vrk - systeemissä sosiaalityöntekijällä jää liian lyhyt (käytännössä aika mahdoton) aika jatkopäätöksen tekemiseen eli 90 + 90 vrk on pe-rusteltu muutos ja parannus. Usein 30 vrk on myös lapsen kannalta liian lyhyt aika hoitoon asettumiseen ja sitä kautta mahdollisiin tuleviin hyötyihin erityisestä huolenpidosta.

13. Onko ehdotettu erityisen huolenpidon asumisyksiköiden henkilöstöresurssi (59 a §) riittävä?

Kyllä pääosin

Vapaamuotoiset huomiot kohdasta 13

Uudessa 59 a §:ssä säädetään lastensuojelulaitoksen henkilöstön vähimmäismitoituksista nk. perusyksiköiden asumisyksiköissä sekä erityisen huolenpidon asumisyksiköissä. Esityksessä ei kuitenkaan ole määritelty integroidun vaativan sijaishuollon lastensuojelulaitoksen asumisyksikön henkilöstön vähimmäismitoitusta. Lupa- valvontaviranomaisen näkökulmasta tarkasteltuna tämä on selvä puute, joka liittyy vaativaa sijaishuoltoa toteuttavan toimintayksikön toimintaedellytysten arviointiin (katso edellä kohta 9b). Säännöksen tulisi sisältää määrittely vaativan sijaishuollon asumisyksikön hoito- ja kasvatushenkilöstön vähimmäismäärästä.

Lastensuojelun laitoshoidon palveluja järjestettäessä kunnat ja kuntayhtymät kilpailuttavat lastensuojelun sijaishuollon palveluja käyttämällä lapsi- ja nuori-sokotien palveluista muun muassa käsitteitä perusyksikkö ja erityisyksikkö ilman että lastensuojelulaissa olisi näitä palveluja täsmällisemmin määritelty. Kilpailutuksissa perusyksikkö viittaa niihin lastensuojelun laitoshoidon yksiköihin, joissa mitoitus olisi 59 a §:n 1 momentin mukaisesti yksi työntekijä yhtä lasta tai nuorta kohden. Lastensuojelupalvelujen kilpailutuksissa erityisyksikköjen mitoituksena on pidetty noin 1,3 työntekijää lasta tai nuorta kohti.

Nyt arvioitavana olevassa hallituksen esityksen luonnoksessa ja siihen liittyvissä pykälissä tätä lastensuojelun perusyksikkö / erityisyksikkö-käsitteitä ei ole nostettu esiin. Esityksen perusteella jää epäselväksi rinnastuvatko nykyiset lapsi- ja nuorisokotien erityisyksiköt joiltakin osin (toimintatavoiltaan) uusiin vaativiin sijaishuollon yksiköihin. Lupa- ja valvontatoiminnan

näkökulmasta olisi perusteltua määritellä ja säännellä erilaiset lastensuojelun sijaishuollon lapsi- ja nuorisokotien palvelumuodot täsmällisemmin.

14 a. Onko ratkaisu tarkoituksenmukainen?

Kyllä pääosin

14 b. Mitä vaikutuksia sillä olisi?

Nykyisen voimassa olevan lastensuojelulain sekä yksityisistä sosiaalipalveluista annetun lain perusteella muutamalle yksityiselle palvelujen tuottajalle on myönnetty lupa erityisen huolenpidon -yksikölle (EHO-asumisyksikölle).

Lain muutoksen voimaantulon myötä tulee arviotavaksi näiden toimintayksikköjen osalta se, voivatko ne jatkaa nykyisen luvan mukaista toimintaa myös jatkossa.

Lupaviranomaisen näkökulmasta olisi syytä säännellä (siirtymäsäännös) sitä, miten nykyiset EHO-yksiköjä koskevien lupien kanssa toimitaan.

15. Miten 11 luvun säännökset rajoituksista toteuttavat sijaishuollossa olevien lasten perus- ja ihmisoikeuksia?

Toteuttavat hyvin sijaishuollossa olevien lasten perus- ja ihmisoikeuksia.

63 § Yhteydenpidon rajoittamista koskeva päätös

Pykälän 4 momentin lisäys käytännön tilanteiden kannalta tarpeellinen.

65 § Aineiden ja esineiden haltuunotto

Vastaa hyvin.

66 § Henkilöntarkastus

Vastaa hyvin, tavaroiden tarkastamismahdollisuus välttämätön lisäys.

68 § Kiinnipitäminen

Vastaa hyvin.

69 § Liikkumisvapauden rajoittaminen

Vastaa hyvin, tärkeää etenkin lisäys 5 momenttiin veloitteesta varmistaa lapsen oikeus perusopetukseen tai muuhun opetukseen ja ulkoiluun laitoksen alueella sekä turvata harrastukset ja muu mielekäs tekeminen.

69 a § Luvatta laitoksesta poistuneen lapsen palauttaminen

Vastaa hyvin.

70 § Eristäminen

Vastaa hyvin.

72 § Erityiset rajoitukset erityisen huolenpidon jakson aikana

Tarpeellinen pykälä, koska ehdotetussa versiossa erityinen huolenpito itsessään ei ole enää rajoitustoimepide, kuten voimassa olevassa laissa.

17 a. Toteuttaako säännös tätä tavoitetta?

Kyllä

17 b. Millaisia vaikutuksia ehdotetulla 71 §:ssä säädetyillä erityisillä rajoituksilla näette olevan lapsen päihdehoidon ja -kuntoutuksen toteuttamiseen?

Esityksen mukaiset vaikutukset.

Rajoitukset auttavat suojaamaan lapsen kasvua ja kehitystä silloin kun hänellä on päihdeongelma, jos henkilökuntaresurssit ovat riittävät, heillä on riittävää osaamista ja laissa vaadittu riittävä koulutus.

18. Miten 69 a §:ssä ehdotetut muutokset mahdollistavat luvatta laitoksesta poistuneen lapsen palauttamisen?

Mahdollistavat hyvin. Ehdotetut muutokset/lisäykset ovat tarpeellisia.

19. Miten tehokkaasti ehdotettu 73 §:n mukainen säännös toteuttaa eristämisen täytäntöönpanon valvontaa?

Toteuttaa tehokkaasti täytäntöön panon valvontaa.

Säännös olisi yhteneväinen mielenterveyslaissa olevan eristämisen täytäntöönpanon valvontaa koskevan säännöksen kanssa.

20. Miten tehokkaasti ehdotettu 74 §:n säännös kirjaamisveloitteesta ja toimittaminen kuukausittain aluehallintovirastoon toteuttaa rajoitustoimenpiteiden valvontaa?

Toteuttaa tehokkaasti, tarpeellinen lisäys 3 momenttiin.

21. Ovatko ehdotetut jälkihuollon sisältöä koskevat täsmennykset riittäviä?

Kyllä

Vapaamuotoiset huomiot kohdasta 21

-

22. Ehdotetaan säädettäväksi uusi laki valtion lastensuojelulaitoksista ja täsmennettävän valtion lastensuojeluyksiköiden tehtäviä vaativan sijaishuollon ja perusopetuksen integroituna palveluna. Valtion lastensuojeluyksiköiden tehtävänä olisi vaativan sijaishuollon ja perusopetuksen integroidun palvelun, erityisen huolenpidon sekä lastensuojelun jälkihuollon järjestäminen. Vastaisiko ehdotetun lain 2 § vaativan sijaishuollon tarpeisiin?

Kyllä pääosin

Vapaamuotoiset huomiot kohdasta 22

-

23 a. Pykälä x tai pykälät x-x §:t ovat hyvät ehdotetussa muodossa.

Annetussa säädösehdotuksessa jää jossain määrin epäselväksi yksityisen sektorin asema ja velvoitteet toimintansa asianmukaisesta toteutuksesta ja riittävän resursoinnin velvoitteesta. Julkisen sektorin palvelujen saanti tukemaan liiketaloudellisesti hinnoiteltua toimintaa on säädöksen perusteella liian tulkinnan varainen. Tähän tulisi ottaa kantaa joko sopimus pohjaisesti määriteltävänä hankintatapahtumana tai kunnan (jatkossa mahdollisesti maakunnan tai hyvinvointialueen) taloudellista vastuunkantoa velvoittavana.

23 b. Muutosehdotus pykälään x:

1. Sosiaalihuoltolain uusi 18 a § -perhekuntoutus

Hallituksen esityksen luonnoksessa sosiaalihuoltolain muuttamiseksi (uusi shl 18 a§) perhekuntoutuksella tarkoitetaan sosiaalityön ja sosiaaliohjauksen keinoin annettavaa kuntouttavaa toimintaa koko perheelle suunnitellusti ja tavoitteellisesti. Perhekuntoutuksen tavoitteena on lasten kasvuolosuhteiden turvaaminen, vanhempien tukeminen kasvatustehtävässä ja perheen omien voimavarojen sekä vuorovaikutuksen vahvistaminen. Perhekuntoutusta järjestetään laituskuntoutuksena.

Perhekuntoutusta laituskuntoutuksena voidaan tuottaa myös yksityisenä sosiaalipalveluna lastensuojelulain 49 §:ssä tarkoitetun sijaishuollon järjestämiseen. Lastensuojelulain 57 §:n mukaan lastensuojelulaitoksia ovat muun muassa perhekuntoutusyksiköt. Tällöin yksityisellä palvelujen tuottajalla tulee olla yksityisistä sosiaalipalveluista annetun lain mukainen lupa palvelun tuottamiseen. Ennen luvan myöntämistä lupaviranomaisen tulee arvioida perhekuntoutuspalveluja tuottavan toimintayksikön toimintaedellytykset.

Valviran muutosesitys:

- Lupa- ja valvontaviranomaisen näkökulmasta lastensuojelulain ja sosiaali-huoltolain muutoksiin olisi syytä sisällyttää sääntelyä, joka liittyy perhekuntou-tusyksikön toimintaedellytyksiin, kuten yksikön kokoon sekä sen hoito-, kasva-tus- ja kuntoutushenkilöstön vähimmäismäärään ja rakenteeseen.
- Hallituksen esityksessä olisi syytä tarkemmin avata ja määritellä shl:n 18 a §:n mukaisen perhekuntoutuksen palvelua ja sen sisältöä ja tuottamismalleja (pykälän soveltaminen).

2. Lastensuojelulainmuutoksen ja siihen liittyen muiden lainmuutosten voi-maantulosäännös

Lain muutosten on tarkoitus tulla voimaan 1.1.2022 lukien. Valvira toteaa, että lain toimeenpano edellyttää laajaa etukäteisvalmistelua, jolloin esitetty lakien voimaantulon aikataulu voi osoittautua haastavaksi.

Laissa valtion lastensuojelulaitoksista tulisi aluehallintovirastojen ja sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontaviraston työnjako ja toimivalta valvonnassa ja siihen liittyvässä ohjauksessa olisi hyvä tulla näkyviin.

Lopuksi Valvira haluaa todeta, että esitysluonnokseen sisältyy tehtäviä, jotka lisäävät myös lupa- ja valvontaviranomaisten velvoitteita. Valvira pitää tärkeänä lupa- ja valvontatoiminnan resurssien varmistamista.

23 c. Muutosehdotus pykälän x perusteluihin:

-

Henriksson Markus
Valvira

Raassina Marita
Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto Valvira